



Škofjeloški pasijon (Processio locopolitana) je najstarejše ohranjeno dramsko delo v slovenščini in najstarejša ohranjena evropska režijska knjiga. Besedilo je organizirano v 13 podobah, povzetih po svetopisemskih besedilih. Pasijon (lat. passio – trpljenje) je popis Jezusovega trpljenja in smrti, ki se bere ali igra v tednu pred veliko nočjo. Škofjeloški pasijon z letnico 1721 je napisal kapucin Romuald (Lovrenc Marušič) med leti 1715 in 1727.

Pri oblikovanju zbirateljskega kovanca so bili uporabljeni elementi, ki so simbolno in konkretno povezani z zgoraj omenjenim delom. Kristusovo trpljenje je simbolno zajeto v obliki trnove krone, ki se v povezavi s križem uporablja kot prepoznavni znak Škofjeloškega pasijona.

Križ velja za enega najmočnejših simbolov nasploh. Na obeh straneh kovanca je prikazan na izčiščen način in oblikovno povezuje koncept v celoto. V prvi vrsti predstavlja tradicionalni latinski oziroma krščanski križ, ki pa se ne zaključi na tem mestu, ampak po prekinitvi sega izven meja kovanca. Lahko bi se reklo, da simbolizira čas, življenje, ki se začne v točki in nadaljuje v neskončnost. Na začetku je bil sicer grški križ pogosto vrisan v krog, kar simbolizira enost. Prikazan je subtilno – s tanko linijo. Na prednji strani je poleg križa vkovan podpis iz rokopisa patra Romualda, ki je zaslužen za zapis Pasijona.

Stičišče premic, ki ponazarja omenjeni križ, predstavlja center dogajanja, to so ulice Škofje Loke. Okrog njega se razprostira avditorij, ki ga predstavljajo tri lomljene črte na prednji strani kovanca. Tri zalomljene premice, ki se med seboj ne dotikajo, pa ne simbolizirajo zgolj avditorija, pač pa tudi stiliziran segment trnove krone. Vsako izmed oglišč krone predstavlja eno izmed slik Škofjeloškega pasijona: 13 slik – 13 oglišč. Kljub temu da je trnova krona prikazana le delno, se jo dojema kot celoto, torej kot krog. Poleg simbolike trpljenja in mučenja krog simbolizira cikličnost življenja, izmenjevanje dobrega in slabega, dobrih in težkih časov. Na nek način odraža ciklično ponavljanje uprizarjanja Pasijona v predvelikonočnem času.

V preteklosti je bilo uprizarjanje tega dela prekinjeno, potrebnih je bilo kar dolgih 200 let do ponovne uprizoritve leta 1999. V 21. st. se uprizarjanje ponovno obuja. Ker je Pasijon pomembna dediščina našega prostora, je pomembno, da jo shranimo v naša srca in zavest.



















